

STS de 29 de setembre de 2025, recurs 5929/2023

Els funcionaris que treballen en torns nocturns i festius tenen dret a cobrar aquests complements també durant vacances, incapacitat temporal i permisos retribuïts (accés al text de la sentència)

L'objecte del litigi va ser la naturalesa retributiva dels serveis de nocturnitat i festivitat prestats per un policia local de l'Ajuntament de Vigo que treballava en règim de torns respecte a si aquests serveis formaven part o no de la retribució ordinària o bé s'havien de considerar gratificacions per serveis extraordinaris, condicionades a la seva prestació efectiva, inclosos els supòsits de períodes d'absència reglamentària, ja sigui per el gaudiment de vacances, per incapacitat temporal, per dies de lliure disposició i per dies de permisos retribuïts. També, sobre si la reclamació dels corresponents complements de la prestació d'aquests serveis responien a la prescripció dins un termini de 4 anys, d'acord amb la Llei General Pressupostària, o a un de cinc anys previst a la normativa pressupostària autonòmica gallega.

L'interès cassacional objectiu era **determinar si les jornades nocturnes i/o festives de la Policia Local, quan formen part del règim ordinari de treball per torns, s'integren en la retribució ordinària a efectes del seu cobrament durant vacances i altres absències reglamentàries, o si constitueixen gratificacions per serveis extraordinaris vinculades a la prestació efectiva, així com quin és el termini de prescripció aplicable a la reclamació de quantitats degudes.**

El Tribunal Suprem va considerar que d'acord amb l'art. 24 del TREBEP i el propi apartat g) del mateix, així com l'art. 23.3 de la Llei 30/1984, de mesures per a la reforma de la Funció Pública i el propi Reial decret 861/1986, de retribucions dels funcionaris d'Administració Local, així com la jurisprudència prèvia del propi Tribunal Suprem sobre nocturnitat, festivitat i treball per torns (STS 1233/2020, STS 784/2024, entre d'altres) que **quan el funcionari presta serveis en règim de torns, i aquests torns inclouen de manera ordinària i habitual treball nocturn i en dies festius, aquests serveis formen part de la jornada ordinària de treball.**

Pel que fa a la seva compensació econòmica **constitueix una retribució ordinària, encara que tingui una quantia variable o s'aboni sota una denominació diferent del complement específic. La retribució per nocturnitat i festivitat no és una gratificació per serveis extraordinaris, sinó la compensació d'una condició inherent al lloc de treball.**

Respecte a l'abonament durant vacances i absències reglamentàries el Tribunal Suprem va declarar que **les retribucions que compensen treball nocturn i festiu integrat en la jornada ordinària s'han de percebre també durant els períodes de vacances, incapacitat temporal i permisos retribuïts, encara que en aquests períodes no es prestin efectivament serveis nocturns o en dies festius. El seu criteri indica que no es tracta de retribuir un servei concret, sinó de mantenir una retribució ordinària i regular ja incorporada al règim del lloc.**

Només els serveis nocturns o festius fora de la jornada ordinària, per excés de jornada, per exemple, podrien considerar-se gratificacions o complements extraordinaris, els quals serien abonables en cas de prestar-se efectivament.

Pel que fa al termini de prescripció per reclamar aquests complements, donat el cas, cal parlar atenció a el que indica l'art. 25 de la Llei General Pressupostària (LLGP) atès que el

Tribunal Suprem va considerar que és així en l'àmbit de la funció pública local. Va decidir que no era ni és aplicable el termini de cinc anys de la normativa pressupostària gallega, perquè aquesta és anterior a l'actual LLGP, i no pot prevaldre sobre el règim general aplicable als crèdits davant les administracions públiques locals.

Per tant, va **reconèixer el dret del demandant a percebre els complements de nocturnitat i festivitat durant vacances, incapacitat temporal i permisos retribuïts**, així com el dret a la correcta compensació de les hores extraordinàries o d'excés de jornada, si n'era el cas. Tanmateix, **va limitar els efectes retroactius a les quantitats corresponents als quatre anys anteriors a la sol·licitud inicial**.